

375L0034

Άριθ. Ν 14/10

Επίσημη Έφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

20.1.75

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 17ης Δεκεμβρίου 1974

περί του δικαιώματος των υπηκόων ενός Κράτους μέλους να παραμένουν στην επικράτεια άλλου Κράτους μέλους μετά την άσκηση σ' αυτό μθ μισθωτής δραστηριότητας

(75/34/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τήν συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τό άρθρο 235,

τό γενικό πρόγραμμα γιά τήν κατάργηση των περιορισμών στην έλευθερία εγκαταστάσεως⁽¹⁾, και ιδίως τόν Τίτλο ΙΙ,

τήν πρόταση της Έπιτροπής,

τήν γνώμη της Συνελεύσεως⁽²⁾,

τήν γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Έπιτροπής⁽³⁾,

Έκτιμώντας:

ότι, σύμφωνα μέ τήν οδηγία του Συμβουλίου 73/148/ΕΟΚ της 21ης Μαΐου 1973 περί καταργήσεως των περιορισμών στη διακίνηση και στη διαμονή των υπηκόων των Κρατών μελών στο έσωτερικό της Κοινότητας στον τομέα της εγκαταστάσεως και της παροχής υπηρεσιών⁽⁴⁾, κάθε Κράτος μέλος αναγνωρίζει δικαίωμα μόνιμης διαμονής στους υπηκόους των άλλων Κρατών μελών που εγκαθίστανται στην επικράτεια του γιά να άσκήσουν εκεί μθ μισθωτή δραστηριότητα, έφ' όσον οί περιορισμοί, στους όποιους υπόκειται ή δραστηριότης αυτή, έχουν καταργηθεί δυνάμει της συνθήκης·

ότι είναι φυσικό να παρατείνει ένα πρόσωπο τήν διάρκεια της μόνιμης διαμονής του στη χώρα ενός Κράτους μέλους μετά τήν άσκηση δραστηριότητος στο Κράτος αυτό· ότι ή μθ ύπαρξη δικαιώματος παραμονής υπό τίς συνθήκες αυτές συνιστά εμπόδιο στην πραγματοποίηση της έλευθερίας εγκαταστάσεως· ότι, γιά τούς μισθωτούς εργαζομένους, οί όροι υπό τούς όποιους δύν-

ναι να άσκηθεί τό δικαίωμα αυτό έχουν ήδη καθορισθεί από τόν κανονισμό (ΕΟΚ) άριθ. 1251/70⁽⁵⁾·

ότι τό άρθρο 48 παράγραφος 3 περίπτωση δ) της συνθήκης αναγνωρίζει στους εργαζομένους τό δικαίωμα παραμονής στην επικράτεια ενός Κράτους μέλους και μετά τήν άσκηση σ' αυτό όρισμένης εργασίας· ότι τό άρθρο 54 παράγραφος 2 δέν προβλέπει ρητώς τό ίδιο δικαίωμα γιά τά πρόσωπα που έχουν άσκήσει μθ μισθωτή δραστηριότητα· ότι από τήν φύση της εγκαταστάσεως και τούς δεσμούς που δημιουργούνται μέ τήν χώρα στην όποία έχουν άσκήσει τήν δραστηριότητά τους, συναγεται πάντως ότι τά πρόσωπα αυτά έχουν συμφέρον να άπολαύουν του ίδιου δικαιώματος παραμονής μέ εκείνο τό όποιο αναγνωρίζεται στους εργαζομένους· ότι, γιά να δικαιολογηθεί τό μέτρο αυτό πρέπει να γίνει αναφορά στην διάταξη της συνθήκης που επιτρέπει τήν λήψη του·

ότι ή έλευθερία εγκαταστάσεως στην Κοινότητα συνεπάγεται τήν δυνατότητα των υπηκόων των Κρατών μελών να άσκοϋν μθ μισθωτή δραστηριότητα σε διάφορα Κράτη μέλη διαδοχικώς, χωρίς έκ του λόγου αυτού να περιέρχονται σε μειονεκτική θέση·

ότι πρέπει να εξασφαλισθεί στον υπήκοο ενός Κράτους μέλους τό δικαίωμα παραμονής στην επικράτεια αυτήν, όταν παύει να άσκει εκεί μθ μισθωτή δραστηριότητα λόγω συμπληρώσεως της ήλικίας συνταξιοδοτήσεως ή λόγω μόνιμης άνικανότητος προς εργασία· ότι τό δικαίωμα αυτό πρέπει επίσης να εξασφαλισθεί στον υπήκοο Κράτους μέλους, ό όποιος, μετά από μία περίοδο άσκήσεως μθ μισθωτής δραστηριότητος και κατοικίας στην επικράτεια δευτέρου Κράτους μέλους, άσκει δραστηριότητα στην επικράτεια τρίτου Κράτους μέλους, ενώ διατηρεί άκόμη τήν κατοικία του στην επικράτεια του δευτέρου·

ότι προκειμένου να καθορισθουν οί όροι γενέσεως του δικαιώματος παραμονής, πρέπει να ληφθουν υπ' όψη οί λόγοι που προκάλεσαν τήν παύση της δραστηριότητος στην επικράτεια του Κράτους μέλους περί του όποιου πρόκειται, ιδίως δέ ή διαφορά μεταξύ της συνταξιοδοτήσεως, ή όποία συνιστά κανονικό και προβλεπτό πέρας του επαγγελματικού βίου, και της μόνιμης άνικα-

(1) ΕΕ άριθ. 2 της 15.1.1962, σ. 36/62.

(2) ΕΕ άριθ. Α 14 της 27.3.1973, σ. 20.

(3) ΕΕ άριθ. Α 142 της 31.12.1972, σ. 12.

(4) ΕΕ άριθ. Ν 172 της 28.6.1973, σ. 14.

(5) ΕΕ άριθ. Ν 142 της 30.6.1970, σ. 24.

νότητος προς εργασία, ή όποια συνεπάγεται πρόωρη καί άπρόβλεπτη παύση τής δραστηριότητας· ότι πρέπει νά καθορισθοϋν ειδικές προϋποθέσεις, όταν ό σύζυγος είναι ή ύπήρξε ύπήςκοος τοϋ Κράτους μέλους περί τοϋ όποιου πρόκειται ή όταν ή παύση τής δραστηριότητας είναι συνέπεια άτυχήματος εκ τής εργασίας ή επαγγελματικής άσθeneίας·

ότι ό ύπήκοος Κράτους μέλους, ό όποιος έχει φθάσει στό τέλος τοϋ επαγγελματικού του βίου μετά τήν άσκηση μή μισθωτής δραστηριότητας στην επικράτεια άλλου Κράτους μέλους, πρέπει νά έχει στην διάθεσή του έπαρκή χρόνο για νά αποφασίσει πού επιθυμεί νά όρίσει τήν όριστική του κατοικία·

ότι ή άσκηση τοϋ δικαιώματος παραμονής από ύπήκοο Κράτους μέλους πού άσκει μή μισθωτή δραστηριότητα συνεπάγεται τήν επέκταση τοϋ δικαιώματος αϋτοϋ στά μέλη τής οικογενείας του· ότι σε περίπτωση θανάτου, κατά τήν διάρκεια τοϋ επαγγελματικού του βίου, ύπήςκοο Κράτους μέλους πού άσκει μή μισθωτή δραστηριότητα τό δικαίωμα παραμονής πρέπει επίσης νά άναγνωρίζεται στά μέλη τής οικογενείας του καί νά άποτελεί άντικείμενο ειδικών προϋποθέσεων·

ότι τά πρόσωπα, τά όποια έχουν τό δικαίωμα παραμονής, πρέπει νά άπολαϋουν ίσης μεταχειρίσεως μέ τούς ήμεδαπούς πού έχουν παύσει νά άσκούν επαγγελματική δραστηριότητα,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τά Κράτη μέλη καταργούν, υπό τούς όρους πού προβλέπονται στην παρούσα όδηγία, τούς περιορισμούς στό δικαίωμα παραμονής στην επικράτεια τους επ' όφελεία τών ύπήςκοων άλλου Κράτους μέλους, οί όποιοι έχουν άσκήσει μή μισθωτή δραστηριότητα στην επικράτεια τους, καθώς καί τών μελών τής οικογενείας τους, όπως καθορίζονται στό άρθρο 1 τής όδηγίας 73/148/ΕΟΚ.

Άρθρο 2

1. Κάθε Κράτος μέλος άναγνωρίζει δικαίωμα μόνιμης παραμονής στην επικράτεια του:

α) στό πρόσωπο εκείνο τό όποιο, κατά τήν στιγμή πού παύει τήν δραστηριότητά του, έχει συμπληρώσει τήν προβλεπόμενη από τήν νομοθεσία τοϋ Κράτους αϋτοϋ ηλικία προς συνταξιοδότηση λόγω γήρατος καί έχει άσκήσει στό Κράτος αϋτό τήν δραστηριότητά του τουλάχιστον κατά τήν διάρκεια τών δώ-

δεκα τελευταίων μηνών, έχει δέ διαμείνει συνεχώς εκεί περισσότερο από τρία έτη·

σε περίπτωση κατά τήν όποια ή νομοθεσία τοϋ Κράτους μέλους αϋτοϋ δέν άναγνωρίζει δικαίωμα συνταξιοδότησεως λόγω γήρατος σε όρισμένες κατηγορίες μή μισθωτών εργαζομένων, ή προϋπόθεση τής ηλικίας θεωρείται πληρωθείσα, εφ' όσον ό δικαιούχος έχει συμπληρώσει τό 65ο έτος·

β) στό πρόσωπο εκείνο τό όποιο, έχοντας διαμείνει συνεχώς στην επικράτεια τοϋ Κράτους αϋτοϋ περισσότερο από δύο έτη, παύει νά άσκει τήν δραστηριότητά του εκεί λόγω μόνιμης άνικανότητος προς εργασία·

άν ή άνικανότης αϋτή άποτελεί συνέπεια άτυχήματος εκ τής εργασίας ή επαγγελματικής άσθeneίας πού παρέχει δικαίωμα συντάξεως πληρωτέας εν όλω ή εν μέρει από φορέα τοϋ Κράτους αϋτοϋ, δέν άπαιτείται ή προϋπόθεση διαρκείας διαμονής·

γ) στό πρόσωπο εκείνο τό όποιο, μετά τριετή συνεχή δραστηριότητα καί διαμονή στην επικράτεια τοϋ Κράτους αϋτοϋ, άσκει τήν δραστηριότητά του στην επικράτεια άλλου Κράτους μέλους, ενώ διατηρεί τήν διαμονή του στην επικράτεια τοϋ πρώτου Κράτους, όπου επιστρέφει, κατά κανόνα, καθημερινά ή τουλάχιστον μία φορά τήν εβδομάδα.

Οί περιοδοι δραστηριότητας πού έπραγματοποιήθησαν κατ' αϋτόν τόν τρόπο στην επικράτεια τοϋ άλλου Κράτους μέλους θεωρούνται, για τήν άπόκτηση τών δικαιωμάτων πού προβλέπονται υπό α) καί β), ότι έχουν πραγματοποιηθεί στό Κράτος διαμονής.

2. Οί προϋποθέσεις διαρκείας διαμονής καί δραστηριότητας πού προβλέπονται στην παράγραφο 1 υπό α) καί ή προϋπόθεση διαρκείας διαμονής πού προβλέπεται στην παράγραφο 1 υπό β) δέν άπαιτούνται, άν ό σύζυγος τοϋ άσκούντος μή μισθωτή δραστηριότητα είναι ύπήςκοος τοϋ σχετικού Κράτους μέλους ή έχει άπολέσει τήν ιθαγένεια τοϋ Κράτους αϋτοϋ ένεκα τοϋ γάμου του μέ τόν ενδιαφερόμενο.

Άρθρο 3

1. Κάθε Κράτος μέλος άναγνωρίζει στά άναφερόμενα στό άρθρο 1 μέλη τής οικογενείας τοϋ άσκούντος μή μισθωτή δραστηριότητα, τά όποια κατοικούν μαζί μέ αϋτόν στην επικράτεια του, τό δικαίωμα νά παραμείνουν εκεί μονίμως, άν ό ενδιαφερόμενος έχει άποκτήσει τό δικαίωμα παραμονής στην επικράτεια τοϋ Κράτους αϋτοϋ σύμφωνα μέ τό άρθρο 2. Τό δικαίωμα αϋτό τούς άναγνωρίζεται άκόμη καί μετά τόν θάνατο τοϋ ενδιαφερομένου.

2. Άν ό άσκων μή μισθωτή δραστηριότητα άποβιώσει κατά τήν διάρκεια του επαγγελματικού του θίου και πρίν άποκτήσει τό δικαίωμα παραμονής στην έπικράτεια του έν λόγω Κράτους, τό Κράτος αυτό άναγνωρίζει στά μέλη τής οικογενείας του ένδιαφερομένου τό δικαίωμα νά παραμείνουν εκεί μονίμως υπό τήν πρόθεση:

- ότι ό ένδιαφερόμενος κατά τόν χρόνο του θανάτου του είχε διαμείνει συνεχώς στην έπικράτεια του επί δύο τουλάχιστον έτη, είτε
- ότι ό θάνατός του όφείλεται σέ άτύχημα έκ τής εργασίας ή σέ επαγγελματική άσθένεια, είτε
- ότι ό έπιζων σύζυγος είναι ύπήκοος του Κράτους αυτού ή έχει άπωλέσει τήν ίθαγένεια αυτήν ένεκα του γάμου του μέ τόν ένδιαφερόμενο.

Άρθρο 4

1. Η συνεχής διαμονή πού προβλέπεται στό άρθρο 2 παράγραφος 1 και στό άρθρο 3 παράγραφος 2 δύναται νά πιστοποιηθεί μέ κάθε άποδεικτικό μέσο έν χρήσει στην χώρα διαμονής. Δέν δύναται νά έπηρεασθεί από προσωρινές άπουσίες πού δέν ύπερβαίνουν στό σύνολό τους τούς τρεις μήνες κατ' έτος ούτε από άπουσίες μεγαλύτερης διάρκειας πού όφείλονται στην έκπλήρωση στρατιωτικών ύποχρεώσεων.

2. Οί περίοδοι διακοπής τής δραστηριότητας πού είναι άνεξάρτητες τής θελήσεως του ένδιαφερομένου ή διακοπής τής δραστηριότητας λόγω άσθeneίας ή άτυχήματος θεωρούνται ως περίοδοι δραστηριότητας κατά τήν έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1.

Άρθρο 5

1. Για τήν άσκηση του δικαιώματος παραμονής τά Κράτη μέλη χορηγούν στον δικαιούχο προθεσμία δύο έτών από τής γενέσεως του δικαιώματος σύμφωνα μέ τό άρθρο 2 παράγραφος 1 περιπτώσεις α) και β) και τό άρθρο 3. Κατά τό διάστημα αυτό ό δικαιούχος πρέπει νά δύναται νά εγκαταλείπει τήν έπικράτεια του Κράτους μέλους χωρίς νά θίγεται τό δικαίωμα αυτό.

2. Τά Κράτη μέλη δέν άπαιτούν από τόν δικαιούχο καμμία ιδιαίτερη διατύπωση για τήν άσκηση του δικαιώματος παραμονής.

Άρθρο 6

1. Τά Κράτη μέλη άναγνωρίζουν στά πρόσωπα πού δικαιούνται παραμονής τό δικαίωμα για λήψη άδειας διαμονής, ή όποία πρέπει:

α) νά εκδίδεται και νά άνανεώνεται άτελώς ή άντί καταβολής ποσού πού νά μήν ύπερβαίνει τά πληρωτέα από τούς ύπηκόους τους δικαιώματα και τά τέλη για τήν εκδοση ή τήν άνανέωση δελτίων ταυτότητας·

β) νά ίσχύει για όλόκληρη τήν έπικράτεια του Κράτους μέλους πού τήν έχει εκδώσει·

γ) νά ίσχύει επί πέντε έτη και νά άνανεώνεται αυτόματα.

2. Οί διακοπές διαμονής πού δέν ύπερβαίνουν τούς έξη συνεχείς μήνες και οι άπουσίες μεγαλύτερης διάρκειας πού όφείλονται στην έκπλήρωση στρατιωτικών ύποχρεώσεων δέν θίγουν τήν ίσχύ τής άδειας διαμονής.

Άρθρο 7

Τά Κράτη μέλη άναγνωρίζουν στά πρόσωπα πού δικαιούνται παραμονής τό δικαίωμα ίσης μεταχειρίσεως πού θεσπίζεται από τις όδηγίες του Συμβουλίου περί καταργήσεως των περιορισμών στην έλευθεια εγκαταστάσεως σύμφωνα μέ τόν Τίτλο ΙΙΙ του γενικού προγράμματος πού προβλέπει τήν κατάργηση αυτήν.

Άρθρο 8

1. Η παρούσα όδηγία δέν θίγει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις Κράτους μέλους, οι όποιες είναι ευνοϊκότερες για τούς ύπηκόους των άλλων Κρατών μελών.

2. Τά Κράτη μέλη διευκολύνουν τήν επάνοδο στην έπικράτεια τους των μή μισθωτών εργαζομένων, οι όποιοι τήν έχουν εγκαταλείψει, άφου είχαν κατοικήσει εκεί επί μακρό χρονικό διάστημα και είχαν άσκήσει εκεί μία δραστηριότητα, επιθυμούν δέ νά επιστρέψουν, έφ' όσον έχουν συμπληρώσει τήν ήλικία συνταξιοδότησεως, όπως αυτή καθορίζεται στό άρθρο 2 παράγραφος 1 περίπτωση α), ή είναι μόνιμα άνίκανοι προς εργασία.

Άρθρο 9

Τά Κράτη μέλη δύναται νά παρεκκλίνουν από τις διατάξεις τής παρούσης όδηγίας μόνο για λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας άσφαλείας ή δημοσίας υγείας.

Άρθρο 10

1. Τά Κράτη μέλη λαμβάνουν τά μέτρα πού είναι αναγκαία για νά συμμορφωθούν προς τήν παρούσα

όδηγία εντός δώδεκα μηνών από της κοινοποίησώς της και ένημερώνουν άμέσως περί αυτού την Έπιτροπή.

2. Μετά την κοινοποίηση τής παρούσης οδηγίας τά Κράτη μέλη μεριμνοῦν περαιτέρω για τήν έγκαιρη ένημέρωση τής Έπιτροπής, ώστε να δύναται να υποβάλλει τίς παρατηρήσεις της για κάθε μεταγενέστερο σχέδιο διατάξεων νομοθετικού, κανονιστικού ή διοικητικού χαρακτήρος, τίς όποιες προτίθενται να θεσπίσουν στόν τομέα πού διέπεται από τήν παρούσα οδηγία.

Άρθρο 11

ΈΗ παρούσα οδηγία άπευθύνεται στά Κράτη μέλη.

Έγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 17 Δεκεμβρίου 1974.

Γιά τό Συμβούλιο

Ό Πρόεδρος

M. DURAFOUR